

Bestyrelsens beretning

Når vi mødes her i cyberspace til Generalforsamling, er det som konsekvens af den uorden, der hersker i verden for tiden. Men det er også samtidig et udtryk for den forandring og udvikling, vores forening står midt i – hvem kunne for 5 år siden forestille sig, at vi ville afholde en generalforsamling på Teams?

Jeg kunne ikke!

Når man tænker på, at bestyrelsen må trækkes med en formand, der ikke orker også at sætte sig ind i Teams, når hun lige har fået styr på Zoom. Så er det alligevel utroligt, at det kunne lade sig gøre at samles her i aften....

Det kan det kun, fordi resten af bestyrelsen er meget overbærende, men også temmelig insisterende og foretagsomme, når virkeligheden rammer os og kalder på nye løsninger. Der bliver lyttet – og fundet pragmatiske løsninger i fællesskab. Vi er forskellige, og det er vores store styrke.

Vi har en bestyrelse, hvor vi glæder os til at være sammen og diskutere ideer og forslag. Og lige inden nye restriktioner, fik Lars spontant omdannet et decembermøde til en mindre julefrokost. Vi har haft det lidt svært ved at være sat på stand by – både nye og gamle medlemmer af bestyrelsen skal finde ud af roller og opgaver i en tid, der er præget af aflysninger, ændringer, indskrænkninger og spildt arbejde. Og holde gejsten oppe PÅ TRODS. Det er lykkedes vældig fint indtil nu, men køerne trænger til at komme på græs nu...

Det er kun få år siden, jeg stod som formand for foreningen til en generalforsamling og på bestyrelsens vegne bad om hjælp til at få os på facebook. Vi efterlyste medlemmer, der var mere fortrolige med alt det digitale – og vores bønner blev i den grad hørt, så vi har fået "mere frisk luft lukket ind i lokalet" – både mentalt og digitalt. Når Birgitte og Tobias spørger: "Kunne man forestille sig, at..." eller "Hvad nu hvis...", så bliver der lyttet og reflekteret. Vi støtter os til gamle erfaringer og bringer dem i spil sammen med nye forslag.

Hvert år har jeg nævnt flere skridt, vi har taget, for at komme med op i nutiden og være klar til at møde fremtiden.

Og i år er ingen undtagelse.

Det mest synlige er vores nye logo, som Rikke har brugt timer på at tegne. Jeg tør godt sige, at alle i bestyrelsen har haft en mening om, hvordan det logo skulle se ud og bruges. Og alle har haft forslag til ændringer 😊 Det har været en større opgave for Rikke, og resultatet er blevet fremragende. Logoet kan fortolkes på flere måder – er det en blomst eller en guldsmed? Det står stærkt grafisk - både i farver og sort/hvidt. Og så kan det bruges i alle de sammenhænge, hvor vi vil profilere os.

Forandringens vinde er også blæst hen over Flora og Fauna, hvor vi desværre har måttet tage afsked med Jens Reddersen efter lang og tro tjeneste. Vi har nu fundet en erstatning for ham – og er glade for at kunne byde velkommen til TO nye redaktionsmedlemmer. Det siger vist noget om, hvor tung arven er, der skal løftes efter Jens.....

Diana – som for øvrigt var den ene af de ildsjæle, der sprang til og fik os oprettet på facebook - vil fremover være ansvarlig for botanikken, mens Ole fra bestyrelsen bidrager med al sin tekniske snilde og evne til at føre ideer ud i livet.

2020 blev også året, hvor alle artikler udkommer digitalt med det samme. Og udgives samlet i et hæfte en gang årligt. Søren og Thomas har sammen med Jens gjort en kæmpeindsats for at løbe det i gang.

Og Peter fik gjort hovedrent i listen over modtagere af bladet – utroligt, han kunne finde tid til det for alle de nyhedsbreve, der flyder fra hans hånd. De kommer så hurtigt efter hinanden, at Per og Amdi knap kan nå at få planlægningen og ændringer på plads, før mailen er sendt afsted...

Og nu vi er ved nyheder og viljen til at bidrage til foreningens virke, så har vi fået en ny revisorkollega til Frank, da Jens Mikkelsen er sprunget til og har erstattet Lars Bøgh, som vi har haft glæde af i mange år. På bestyrelsens vegne vil jeg sige stor tak til Lars – og et varmt ”velkommen” til Jens..

På tærsklen til en sæson –som vi af gode grunde ikke kender forløbet af – vil jeg nu kigge lidt længere ud i fremtiden.

Vi har i 2020 holdt et bestyrelsesseminar, hvor der var tid og rum til at gå i dybden med emner, vi normalt ikke finder plads til på vores bestyrelsesmøder. Det er vores erfaring, at vi får et stort udbytte af disse seminarer – der kommer nye ting på bordet, og vi styrker vores indbyrdes

relationer i bestyrelsen, så samarbejdet går utroligt smidigt - Og det er ikke uvæsentligt, når vi taler om frivilligt arbejde.

Vores fokus på seminaret i 2020 var foreningens relationer til andre grønne foreninger og vores rolle i igangværende debatter om naturens plads.

Hvorfor skal vi overhovedet organisere os i en forening? Hvad er vores berettigelse i 2021 og fremover? Hvad kan vi tilbyde kommende generationer, som har en anden tilgang til – og tradition for - organiseret foreningsarbejde end dem, der startede foreningen for over 100 år siden?

Som enkeltpersoner kan man skrive læserbreve og starte debatter om naturen, der får mindre og mindre plads. Vi ser Lars og Tobias som gode rollemodeller, hvad det angår. De formåede at sætte ild til debatten om rewilding med et forslag om at etablere Moesgaard Vildskov.

Som forening kan vi bakke op om dette og andre gode tiltag, arrangere temadage og udgive artikler om ulve i Danmark. Og vi har også muligheden for at sætte en dagsorden, hvis vi vil.

Vi kan styrke samarbejdet med andre grønne foreninger og få større indflydelse.

Som forening bliver vi inviteret med på råd og deltager i følgegrupper, når der på kommunalt plan diskuteres Moesgaard Vildskov og Kongelunden.

Fremover vil Tobias være foreningens repræsentant i følgegruppen til Moesgaard Vildskov. Jeg deltager i den anden følgegruppe.

Bestyrelsen vil arbejde for et øget samarbejde med de andre grønne foreninger. Det er vores mål, at vi kan blive en vægtig stemme, som kan rejse debatter om hvordan, vi får bedre, mere og wildere natur i Østjylland. Og sætte en dagsorden, der lader naturen få plads på egne betingelser. Vi deltager i et landsdækkende samarbejde mellem de grønne foreninger – her overlader Thomas pladsen til Lars.

Det er sagt før – og nu siger jeg det igen – vi kan meget mere, når vi står sammen og løfter i flok.

Et meget synligt bevis på det, er Naturhistorisk Museum. I år 2021 er det 100 år siden, at vores forening grundlagde museet – og det skal fejres. Vi har besluttet at give en gave, som museet kan have glæde af nu – og tage med til det nye museum en gang i fremtiden. Jeg vil ikke her afsløre, hvad det bliver 😊